

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 114.806 van 22 januari 2003
in de zaak A. 99.027/VII-28.215**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat D. PAUWELS,
 kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
 Tolstraat 53

 tegen :

 de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
 de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Marokkaanse nationaliteit, op 6 november 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 7 september 2000 houdende een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 13 september 2000;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 13 november 2002 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 januari 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. VANDERHEYDEN, die, loco advocaat D. PAUWELS, verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur F. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de toepassing voorstelt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel; dat de verzoekende partij ter terechtzitting geen gegevens heeft aangebracht die de conclusies van het auditoraatsverslag tegenspreken;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij werd op 4 november 1999 in het bezit gesteld van een visum in het kader van gezinshereniging met haar echtgenote die sinds 1964 op het Belgisch grondgebied verblijft.

1.2. Zij kwam België binnen op 27 november 1999 en werd op 29 november 1999 ingeschreven in het vreemdelingenregister van de gemeente Londerzeel.

1.3. Bij navraag bleek dat de verzoekende partij op 31 juli 2000 van ambtswege was afgevoerd uit het vreemdelingenregister van de gemeente Londerzeel.

1.4. Op 7 september 2000 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing houdende een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten. Dit bevel is als volgt gemotiveerd:

"(...)
Artikel 7, al. 1 - 1/ van de wet van 15 december 1980; gewijzigd door de wet van 15 juli 1996; verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: geen geldig paspoort en geen geldig visum.
(...).".

Dit is de bestreden beslissing;

1.5. In de kennisgeving wordt vermeld dat het beroep bij de Raad van State binnen een termijn van 60 dagen kan worden ingediend.

2. Overwegende dat, gelet op de (klaarblijkelijk verkeerde) aanduiding van de beroepstermijn in de kennisgeving van de bestreden beslissing, de door artikel 20 van het Koninklijk Besluit van 9 juli 2000 voorziene beroepstermijn geen aanvang heeft genomen zoals voorzien door artikel 19, tweede lid van de gecoördineerde wetten van 12 juli 1973 op de Raad van State;

3.1. Overwegende dat in een eerste middel de schending wordt ingeroepen van artikel 7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en van de artikelen 21 en 22 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de verzoekende partij letterlijk stelt:

"(...)

Dat dit bevel om het grondgebied te verlaten werd gegeven in uitvoering van de vallen ongeveer verve verwijs verhuis vier vrouwen vervallen rijen rijen vrachtovervoerders haven van reis worden beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken genomen op datum van 07.09.2000;

(...)";

dat zij vervolgt dat de beslissing van 7 september 2000 niet aan haar werd betekend; dat zij verder voorhoudt dat het bestreden bevel op een onwettige wijze werd betekend;

Overwegende dat hoewel de uiteenzetting van de verzoekende partij omtrent de inhoud van de beslissing van 7 september 2000 op zijn minst gezegd verre van duidelijk is, het eerste onderdeel van het middel zo kan worden begrepen dat de verzoekende partij beweert dat deze beslissing haar nooit ter kennis werd gebracht; dat deze bewering feitelijke grondslag mist nu uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 13 september 2000 kennisgeving ontving van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten in uitvoering van de beslissing van 7 september 2000, waarvan de motieven in voornoemd bevel werden vermeld; dat in een tweede onderdeel kritiek wordt geleverd op de wijze van betekening van de beslissing, wat echter de wettigheid van de bestreden beslissing zelf niet aantast; dat het middel niet gegrond is;

3.2. Overwegende dat in een tweede middel de schending wordt ingeroepen van artikel 10, 4/ van de Vreemdelingenwet, omdat de verzoekende partij gehuwd is met een persoon die regelmatig in België verblijft, en zij dus van rechtswege is toegelaten tot een verblijf van meer dan 3 maanden;

Overwegende dat de verzoekende partij echter ambtshalve werd afgevoerd uit het vreemdelingenregister van de gemeente Londerzeel; dat daaruit blijkt dat de verzoekende partij niet de intentie had om met haar echtgenote in België te komen samenleven, zoals nochtans vereist door artikel 10 van de Vreemdelingenwet; dat deze wetsbepaling dan ook te dezen niet dienstig kan worden ingeroepen; dat het middel niet gegrond is;

3.3. Overwegende dat de verzoekende partij ook nog de schending inroept van artikel 149 van de Grondwet, artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de wettelijke motiveringsplicht, van het zorgvuldigheids- en van het redelijkheidsbeginsel; dat zij evenwel niet uiteenzet waarin die schendingen dan wel zouden bestaan; dat een middel, om ontvankelijk te zijn, de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel moet bevatten en van de wijze waarop die regel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden; dat in de besproken opwerpingen geen ontvankelijke middelen worden gezien;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op
tweeëntwintig januari tweeduizend en drie, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	C. PETERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. PETERS.

E. BREWAEYS.